

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7C/180/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316211360
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8316211360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., reg. č. 57 279 667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zas. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanej: P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X. M. Č.. XXX, XXX XX G. X. M., zast. Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, AK Štefánikova 17, 066 01 Humenné, o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/382/2015, t a k t o

rozhodol:

Súd p o v o ľ u j e obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/382/2015.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaná sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 06.12.2016 domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd povolil obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/382/2015 a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť mu trovy súdneho konania. Podanie žaloby odôvodnila tým, že tunajší súd v konaní vedenom pod sp. z. 5C/382/2015 rozhodol platobným rozkazom zo dňa 30.09.2015 tak, že žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi sumu 2 551,02 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 528,16 eur od 25.06.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 153,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 263,14 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2015. Uviedla, že žalobu podáva podľa § 397 písm. a) C.s.p., pretože sú tu dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že právny predchodca žalobcu spol. P. M. R., C..R.. uzatvoril dňa 20.09.2002 so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu nebolo možné rozpoznať, čo žalobca požaduje a či nárok nebol premlčaný. Jednalo sa o spotrebiteľský spor. Súd nemal rozhodovať vydaním platobného rozkazu. Súd vôbec neskúmal úrokovú sadzbu, či nie je v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa.

V ďalšom poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/15/2013 zo dňa 30.04.2013, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že obnova konania môže byť podaná len proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je zo zákona vylúčená. Zásadne možno návrhom na obnovu konania napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu. Ust. § 228 ods. 2 O.s.p. upravuje možnosť napadnúť návrhom na obnovu konania, i pokiaľ ide o právoplatný platobný rozkaz. Právoplatný platobný rozkaz možno napadnúť návrhom na obnovu konania z dôvodu uvedených v ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. iba vtedy, ak sú tu nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré navrhovateľ obnovy konania (odporca) nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu, a to i napr. preto, že o nich nevedel. Súd v záujme

vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv. Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že sa nevyľúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, na ktoré odporca v podanom návrhu na obnovu konania poukazuje, a to skrz skutočnosti, o ktorých sa dozvedel až z odvysielanej reportáže, ktorá predstavuje nový dôkaz. Podľa ustálenej judikatúry, v prípade neexistencie právnej úpravy Spoločenstva pre príslušnú oblasť je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu stanoviť procesné podmienky, ktoré majú zabezpečiť ochranu práv, ktoré jednotlivcom vyplývajú z práva Spoločenstva podľa zásady procesnej autonómie členských štátov pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada rovnocennosti), a že nespôsobujú faktickú nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv priznaných právnym poriadkom Spoločenstva (zásada efektivity) (pozri najmä rozsudky zo 16. mája 2000, Preston a i., C-78/98, Zb. s. I-3201, bod 31, a z 19. septembra 2006, i-21Germany a Arcor, C-392/04 a C-422/04, Zb. s. I-8559, bod 57).“ (bod 24 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-165/08 Mostaza Claro). V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členskými štátmi ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa závažné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.“ (bod 61 rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C- 429/05 Rampion Godard). Cieľom povolenia obnovy konania, potom, čo spotrebiteľ predloží skutočnosti a dôkazy, o ktorých bez svojej viny nevedel v pôvodnom konaní (v lehote na podanie odporu proti platobnému rozkazu), ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je snaha o vylúčenie zo života bežných ľudí neprimeraných podmienok, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplnenie cieľa čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali.

Podľa názoru žalobkyne, predmetný platobný rozkaz súd vydal napriek skutočnosti, že sa jednalo o uplatnenie práva na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá zrejme obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky - neprimerane vysoký úrok, poplatky, zmluvnú pokutu. Vyplýva to z návrhu na vydanie platobného rozkazu.

2. Žalobca s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť, resp. odmietnuť.

3. Súd sa oboznámil sa so žalobou, pripojeným spisom sp. zn. 5C/382/2015, písomným vyjadreniami strán sporu, vylúčením žalovanej, prednesmi právnych zástupcov strán sporu stav veci:

4. Vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/382/2015 bol dňa 30.09.2015 vydaný platobný rozkaz, ktorým súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2 551,02 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 528,16 eur od 25.06.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 153,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 263,14 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.10.2015.

Žalobca podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spol. P. M. R., C..R.. dňa 20.09.2002 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Žalovaná zároveň obdržala ako neoddeliteľnú súčasť ÚZ aj Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy a zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi oboznámená, rovnako ako potvrdila oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj sadzobník. Úverová zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu posledného z účastníkov zmluvy. Jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 2 323,57 eur prostredníctvom úverovej karty. Revolvingový úver bol čerpaný prostredníctvom kreditnej karty, pričom vzhľadom na jeho charakter, t.j. na skutočnosť, že ani veriteľ ani dlžník pri uzatváraní zmluvy nemôžu určiť kedy a koľko bude čerpané, nie je možné stanoviť výšku poskytnutého úveru a preto sa dohaduje výška úverového rámca. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas splatiť

poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v úverovej zmluve, pričom prvú splátku bola žalovaná povinný uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonala 1. čerpanie. Počet splátok nebolo možné vopred dohodnúť. Žalovaná sa zaviazala tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa sadzobníka. Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na charakter úveru, nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože úver sa čerpá a dopĺňa sa základe vôle žalovanej a tým sa menia údaje relevantné pre RPMN. Žalovaná suma pozostávala z istiny vo výške 2 213,60 eur, úrokov vo výške 4,68 eur, poplatkov za výpisy z účtu vo výške 7,45 eur, úroku za hotovostné sankcie vo výške 302,43 eur.

Z predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalovanou dňa 19.09.2002. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s kreditným limitom 30 000,- Sk (995,82 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných splátkach vo výške 1 200,- Sk (39,83 eur) mesačne. V zmluve nebol uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok, konečná splatnosť úveru, rozčlenenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov, nebola uvedená výška RPMN.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti P. M. R., C..R.. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvárannej medzi spoločnosťou P. M. R., C..R.. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Podľa Hlavy 3 § 2 Úverových podmienok spol. P. M. R., C..R.. (ďalej len „ÚP“), RÚ je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty (ďalej iba ÚK) do výške nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v ÚZ stanovené inak. Úverová karta má funkciu identifikačnú a platobnú. Platobná funkcia umožňuje previesť čerpanie elektronickou cestou prostredníctvom siete Europay/MasterCard. Identifikačná funkcia umožňuje previesť čerpanie prostredníctvom predávajúcich spoločností.

Podľa Hlavy 6 § 3 ÚP, úver je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny (ďalej iba splátka). Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. V prípade ďalšieho čerpania RÚ zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa klientovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Úver je klient povinný splácať do úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenie ďalšieho čerpania. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom, kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta.

Podľa Hlavy 6 § 7 ÚP, klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o RÚ, je povinný hradíť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a odmien (ďalej iba sadzobník) spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient potvrdzuje, že pri podpise ÚZ bol oboznámený s platným sadzobníkom.

Podľa Hlavy 6 § 9 ÚP, klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadza pre účely výpočtu je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov.

Ako vyplýva z Hlavy 8 § 2 písm. a) ÚP, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa sadzobníka poplatkov a odmien žalobcu platného od 01.10.2001 výška poplatku za výber z bankomatu bola 60,- Sk (1,99 eur), výška poplatku za riadny výpis bola 20,- Sk (0,66 eur), výška poplatku za výber z bankomatu v zahraničí bola 160,- Sk (5,31 eur), výška základnej úrokovej sadzby bola 2,41 % mesačne.

Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.04.2015 bola žalovaná vyzvaná na splatenie celého úveru vo výške 2 596,95 eur do 15 dní od odoslania výzvy.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že žalovaná prostredníctvom jednotlivých výber z účtu vybrala finančné prostriedky v celkovej výške 6 656,08 eur, posledný výber realizovala dňa 27.09.2014 vo výške 40,- eur a v prospech účtu pôvodného veriteľa realizovala úhrady vo výške 10 664,84 eur. Úver bol zosplatený ku dňu 28.04.2015. Zo zaplatenej sumy iba čiastka vo výške 4 442,48 eur bola započítaná na istinu, čiastka 1 731,30 bola započítaná na úrok za hotovostné transakcie, čiastka vo výške 3 987,61 eur na úrok, čiastka 296,43 na poplatky za výber z bankomatu, čiastka 200,40 eur na poplatky za výpis z účtu, čiastka 0,29 eur na opravné úroky, čiastka 1,02 eur na opravu úroku, čiastka 5,31 eur na poplatok za zahraničný výber z bankomatu.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 24.01.2017 uviedol, že vnáša námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Poukázal, že v žalobe absentuje údaj svedčiaci o tom, že žaloba bola podaná včas.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 24.04.2017 uviedla, že v predmetnom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu a v zmluvnom vzťahu došlo k použitiu nekalých zmluvných podmienok a k porušeniu kogentných noriem určených na ochranu spotrebiteľa. Nemala vedomosť o tom, že vo všeobecných obchodných podmienkach sa vyskytujú neprijateľné a súdy automaticky vydávali platobné rozkazy. Až z podnetu advokáta v mesiaci november 2016 sa dozvedela o tom, že v zmluve sú neprijateľné zmluvné podmienky. Túto skutočnosť v čase vydania platobného rozkazu nemohla použiť, pretože ani súd ex offio nezakročil. V konaní o povolení obnovy konania postačí, že nové zistenia môžu privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie po prelomení materiálnej právoplatnosti platobného rozkazu. Ak by sa súd zaoberal pri vydávaní platobného rozkazu všetkými zmluvnými podmienkami, tento návrh by nepodávala. Existuje však pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že súd v pôvodnom konaní zmluvné podmienky nevyhodnocoval. Na povolenie obnovy konania by teda mali postačovať tvrdenia o existencii neprijateľných zmluvných podmienok a po povolení obnovy konania vo veci samej by súd vyhodnotil jednotlivé zmluvné podmienky so zreteľom na všetky relevantné skutočnosti. V ďalšom uviedla, že pokiaľ sa jedná o podanie žaloby v subjektívnej lehote tak ust. § 403 CSP rozlišuje pojmy dozvedel sa a mohol uplatniť. Nie je dôležité, kedy sa navrhovateľ mohol o dôvode obnovy konania dozvedieť, ale to, či sa o dôvode obnovy dozvedel.

7. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že pokiaľ sa jedná o čas, kedy sa dozvedela o dôvode na to, aby bola podaná žaloba na obnovu konania tak to bolo v novembri 2016, kedy navštívila svojho právneho zástupcu v jeho kancelárii a od neho sa o danej skutočnosti dozvedela. Pokiaľ sa jedná o dôvod prečo navštívila právneho zástupcu, tak uvádza, že jej právny zástupca ju zastupuje aj v iných veciach a ohľadom aj takejto návštevy u neho sa dozvedela o týchto dôvodoch pre obnovu konania. Veci riešila cez Centrum právnej pomoci a Centrum právnej pomoci ju odkázala na jej právneho zástupcu. To, kedy sa obrátila na uvedenú inštitúciu si nepamätá. Ďalej uviedla, že nevie ani uviesť presný dátum, kedy sa obrátila na svojho právneho zástupcu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci.

8. Právny zástupca žalovaného vo svojom záverečnom prednese uviedol, že so žalobou nesúhlasí a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že podľa jeho názoru žaloba bola podaná oneskorene, čiže po uplynutí subjektívnej lehoty. Pokiaľ sa jedná o predmet žaloby tak tento predmet bol zmätočný a nebolo preukázané, kedy sa dozvedela o dôvodoch obnovy konania. Podľa jej tvrdenia, nakoľko Centrum právnej pomoci navštevovala už v skoršom období a Centrum právnej pomoci je povinné poskytnúť aj predbežný právny názor, čiže podľa jeho názoru sa o dôvode obnovy konania dozvedela skôr, a teda žaloba na povolenie obnovy konania podľa jeho názoru nebola podaná včas. Pokiaľ sa jedná o samotné právne posúdenie veci a hmotnoprávny základ, tak poukázal na to, že rozhodnutie bolo vydané v skrátanom konaní, kde súd z úradnej moci skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok, a teda nie je daný dôvod na obnovu konania. V ďalšom poukázal na to, že sa nejedná o

skutočnosti, ktoré neboli žalovanej známe a na základe ktorých sa nemohla domáhať svojho nároku, a preto aj z tohto dôvodu žiadal, aby žaloba bola zamietnutá.

9. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 404 CSP, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

Podľa § 415 ods. 1 CSP, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

10. Podľa čl. 3 čl. ods. 1 a 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť. podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa čl. 4 ods. 1 smernice bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená

a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

11. Podľa § 879f ods. 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

12. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Pri mimoriadnych opravných prostriedkoch, rozoznávame subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku, predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku.

13. Obnova konania môže byť podaná len proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je zo zákona vylúčená. Zásadne možno návrhom na obnovu konania napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu. Ustanovenie § 398 CSP upravuje možnosť napadnúť návrhom na obnovu konania aj právoplatný platobný rozkaz. Právoplatný platobný rozkaz možno napadnúť návrhom na obnovu konania i z dôvodu uvedeného v § 397 ods. 1 písm. a) CSP, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

14. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnovu konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci.

15. Súd dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania je dôvodný. Žalovaná podala návrh včas, keď o dôvode obnovy konania sa dozvedel od svojho právneho zástupcu až v mesiaci november 2016 a žaloba vo veci bola podaná dňa 06.12.2016. Rozhodnutie, ktorého povolenia obnovy konania sa domáha, nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2015. Žaloba na obnovu konania bola teda podaná v subjektívnej ako aj objektívnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 a 2 CSP.

16. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 3Co/60/2016 z 23.06.2016, podľa ktorého cieľom povolenia obnovy konania, po tom, čo spotrebiteľ predloží skutočnosti a dôkazy, o ktorých bez svojej viny nevedel v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je snaha o vylúčenie zo života bežných ľudí neprimeraných podmienok, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplňať cieľ čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o tom, že zo strany dodávateľa dochádza k systémovému porušovaniu spotrebiteľského práva prostredníctvom neprijateľných zmluvných podmienok. Uvedená skutočnosť je priemernému spotrebiteľovi zrejماً až z kontaktu so združeniami na ochranu spotrebiteľov a od iných informovaných subjektov.

17. Podľa rozsudku súdneho dvora vo veci OCÉANO GRUPO Editoriale: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, a by napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybnú podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že

účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh.

18. Cieľom povolenia obnovy konania je snaha o vylúčenie neprímeraných podmienok, ktoré zhoršujú kvalitu života, zo života bežných ľudí a tak naplnenie cieľa čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“. Priemerný spotrebiteľ sa spravidla ťažko orientuje v zložitých zmluvných vzťahoch a nedokáže poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky.

19. Okresný súd Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/382/2015 nemohol s ohľadom na obsah spisového materiálu komplexne, v súlade s požiadavkami uvedenými v smernici vyhodnotiť zmluvné podmienky v rozsahu a kvalite vyžadovanej v čl. 4 smernice.

Okrem toho s účinnosťou od 01.04.2004 zákonom č. 150/2004 Z.z. bol novelizovaný Občiansky zákonník - boli zakotvené ustanovenia upravujúce spotrebiteľské zmluvy a to § 52 a nasl.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01.04.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky.

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01.04.2004, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť pred uzatvorením zmluvy.

Podľa § 53 ods. 3 písm. j) Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01.04.2004, určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia.....

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01.04.2004, neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 879e Občianskeho zákonníka, v súlade s úpravou spotrebiteľských zmlúv bol každý dodávateľ, s ktorým spotrebiteľ uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu, povinný dať do súladu zmluvné podmienky v týchto zmluvách s ustanoveniami § 53 a 54 a to v lehote 3 mesiacov od účinnosti zákona. Ak tak neučinil, po uplynutí 3 mesiacov od účinnosti zákona, sa stali tieto ustanovenia neplatnými.

20. Je zrejmé, vzhľadom na celkové znenie úverovej zmluvy, že pôvodný veriteľ si svoje nároky voči žalovanej z úverovej zmluvy a to nároky na úroky a poplatky uplatňoval iba v rámci zmluvných podmienok, ktoré boli obsiahnuté v jeho úverových podmienkach (hlava 6). Jedná sa o podmienky, ktoré mali byť súčasťou úverovej zmluvy. Jedná sa o dvojstranový dokument, ktorý je napísaný drobným a hustým písmom. Je síce opatrený podpisom žalovanej, ale vzhľadom na obsiahlosť daného dokumentu súd je toho názoru, že žalovaná ako spotrebiteľ nebola riadne oboznámená z danými zmluvnými podmienkami, čo vo svojej žalobe aj uviedla. Opak zo strany žalobcu nebol preukázaný. Okrem toho, pokiaľ sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V súlade s prechodnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a to § 879e, pôvodný veriteľ bol povinný v lehote troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti zákona dať do súladu so zákonom zmluvné podmienky obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve, tak ako to vyžadoval § 53 a 54 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že zo zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovanou si nároky pôvodný veriteľ uplatňoval nie len v zmysle samotnej zmluvy, ale aj v zmysle úverových podmienok, pričom súd nemal za preukázané, žeby s nimi bola žalovaná oboznámená tak, ako to zákon vyžadoval. Okrem toho žalovaná sa zaviazala na platenie poplatkov a úrokov vo výške, ktorá nebola zmluvne dohodnutá, ale ich mala platiť vo výške stanovenej pôvodným veriteľom v čase ich platenia. Vzhľadom na zákonnú úpravu v Občianskom zákonníku takéto zmluvné podmienky bol pôvodný veriteľ povinný dať do súladu so zákonnou úpravou o spotrebiteľských zmluvách a súd nemal za preukázané, žeby tak vykonal. Napriek tomu na základe takýchto zmluvných podmienok si pôvodný veriteľ voči žalovanej uplatňoval nároky na úroky a poplatky, čo je zrejmé aj z ním predloženého výpisu z úverového účtu a na takto uplatnené nároky aj účtoval úhrady realizované žalovanou. Vzhľadom

na to, že tieto dojednania sa uplynutím troch mesiacov od účinnosti novely Občianskeho zákonníka stali neplatnými priamo zo zákona, pôvodný veriteľ a následne aj samotný žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/382/2015 si uplatnil nároky z neplatných zmluvných podmienok, pričom v pôvodnom konaní súd žalobe vyhovel a súd preto je toho názoru, že v pôvodnom skrátenom konaní bol priznaný nárok na základe neplatných zmluvných podmienok a to vedie k jednoznačnému záveru, že skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok súd rozhodujúci o vydaní platobného rozkazu nerealizoval.

21. Podľa názoru súdu, na povolenie obnovy konania by mali postačovať už len samotné tvrdenia o existencii neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a po povolení obnovy konania už vo veci samej, na základe dokazovania, by mal súd vyhodnotiť jednotlivé zmluvné podmienky so zreteľom na všetky relevantné okolnosti podľa čl. 4 ods. 1 smernice 93/13 a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vydanie platobného rozkazu pri uvedených pochybnostiach o povahe uplatnených nárokov je zároveň nedostatkom v zisťovaní skutkového stavu, ktorý možno odstrániť povolením obnovy konania.

22. Žalovaná v zmluvnom vzťahu s pôvodným veriteľom bola v pozícii bežného spotrebiteľa, teda slabšej strany zmluvného vzťahu. Takýto účastník zmluvného vzťahu sa len obtiažne orientuje v zmluvných dojednaniach a nedokáže bez primeranej právnej pomoci posúdiť neprijateľnosť, resp. neplatnosť zmluvných podmienok. Nepodanie odboru proti platobnému rozkazu je klasickým príkladom takéhoto konania spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Nečinnosť spotrebiteľa nemôže byť v takom prípade považovaná za konkludentný súhlas, ale je prejavom len rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré, napriek ich absolútnej neplatnosti, žalobca uplatňuje.

23. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že je daný dôvod na povolenie obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/382/2015 podľa § 397 ods. 1 písm. a) CSP a žalobe z uvedeného dôvodu vyhovel.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.